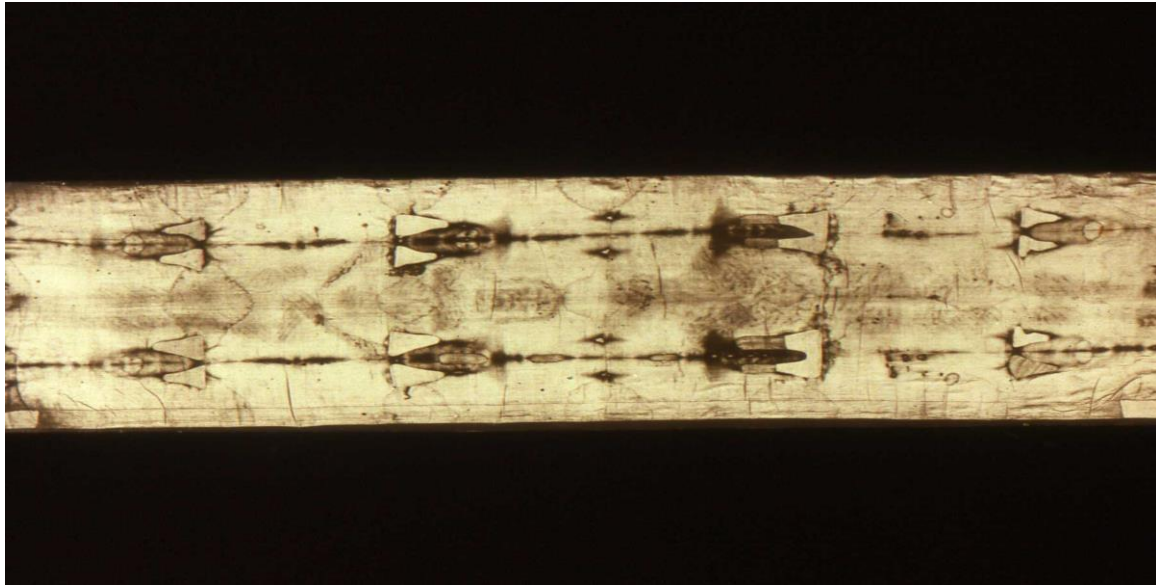

آیاتی در انجیل راجع به درد و رنج مسیح نوشته شده است، حقیقت دارند؟ آیا واقعاً عیسی بود که بر روی صلیب مرد؟ این یک افسانه است یا نشانه ای از عشق و محبت خدا نسبت به تمام انسانها؟ برای جواب این سؤالات به کفن مقدس مراجعه می کنیم:

کفن مقدس

کفن مقدس ملحفه ای است به طول ۴ متر و ۳۶ سانتیمتر و عرض ۱ متر و ۱۰ سانتیمتر که از ابریشم تهیه شده است. این کفن در کتدرال شهر تورین در شمال ایتالیا نگهداری می شود. نقش مردی رنج دیده و پر از زخم با بدنی عریان بر روی آن نمایان می باشد. آنچه که راجع به درد و رنج و اضطراب مسیح نوشته شده با آنچه که در کفن مقدس دیده می شود یکی هستند.

شهر تورین

هنگامی که درباره شهر تورین صحبت می کنیم اولین موردی که به ذهن می رسد کارخانه فیات است، یا اگر از لحاظ تاریخی با تاریخ ایتالیا آشنایی داشته باشیم، می دانیم که شهر تورین برای مدت زیادی پایتخت ایتالیا بوده و همین طور از لحاظ دینی بیاد مقدسینی که در قرنهای گذشته در این شهر به دنیا آمده اند و در این شهر زندگی کرده اند می افتیم. اما امروز یکی از دلایل شهرت شهر تورین در دنیا نگهداری کفن مقدس در این شهر می باشد.

کتدرال تورین و کلیسای کوچک کفن مقدس

کتدرال تورین در قرن پانزدهم ساخته شده و در سال ۱۶۹۴ معماری به نام گوارینی در این کتدرال برای کفن مقدس کلیسای کوچکی طراحی کرده و آن را ساخته است. وقتی از بیرون به کتدرال نگاه می کنیم دو گنبد می بینیم. کفن مقدس در زیر گنبد عقب تر و بزرگتر نگهداری می شود.

قربانگاه کفن مقدس

کفن مقدس در عقب کلیسای کتدرال تورین بر روی قربانگاهی گذاشته شده است. این کفن در صندوقی طویل نگهداری می شود و بر روی دو پایه آهنی در بالای قربانگاه گذاشته شده است.

صندوق کفن مقدس

کفن مقدس به دور یک لوله پیچیده شده و باندی سفید رنگ آن را پوشانده است. مهر اسقف اعظم شهر تورین بر روی آن نقش بسته است و در یک صندوق نقره ای نگهداری می شود.

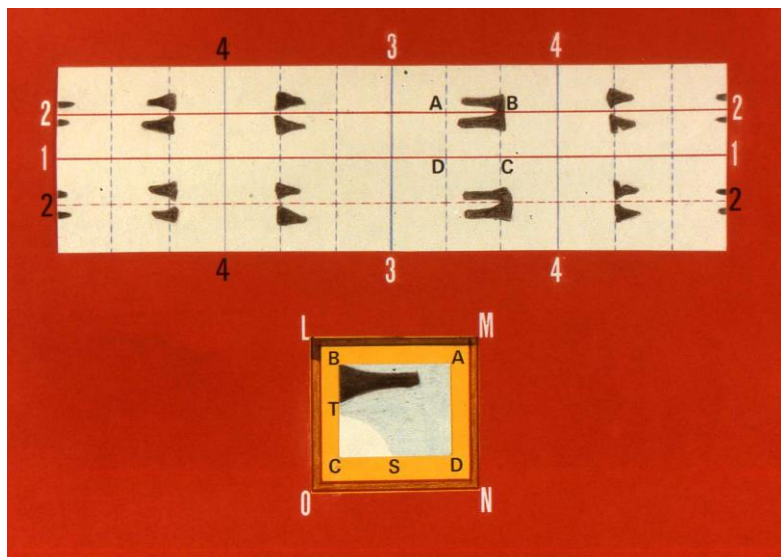

مسیری که کفن مقدس قبل از رسیدن به تورین طی کرده

می دانیم که کفن مقدس بین قرن ششم و نهم در اورشلیم بوده و از قرن دهم تا قرن سیزدهم در شهر استانبول در کلیسای حضرت مریم در کنار سرای پادشاهی قرار داشته و به احتمال زیاد در سال ۱۲۰۴ در طی جنگ های صلیبی به فرانسه منتقل شده و در سال ۱۳۵۴ در فرانسه نزد خانواده شارنی بوده است. از سال ۱۴۵۳ تا ۱۵۷۸ در فرانسه نزد خانواده صاوایا نگهداری می شده است. در سال ۱۵۷۸ اسقف اعظم میلان کارلو بورمئو برای دیدن کفن مقدس قصد سفر به شهر شنبوری فرانسه را داشت، اما پادشاه آن زمان اما نوئیل فیلیبرتو کفن مقدس را به اسقف اعظم میلان هدیه می دهد و آن را به به تورین ارسال می کند.

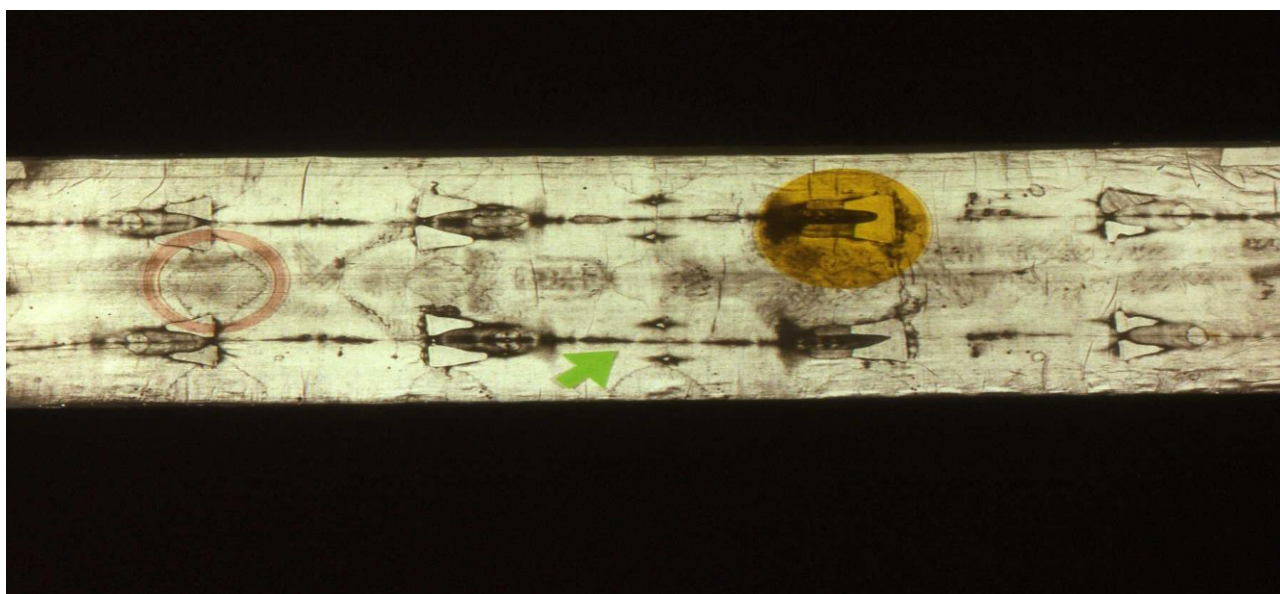
طرز نگهداری کفن مقدس

در زمانی که کفن مقدس در فرانسه بود، آنرا در یک صندوق نقره ای به ابعاد ۳۶X۲۷ سانتیمتر قرار داده بودند. در شب ۴ دسامبر ۱۵۳۲ در شهر شنبوری فرانسه در جایی که کفن محافظت می شد، آتش سوزی اتفاق افتاد و حرارت باعث آب شدن نقره و افتادن آن بر روی کفن می شود. به همین خاطر وقتی کفن را باز می کنیم متوجه می شویم که در جاهای مختلفی آثار سوختگی وجود دارد که بعدها آن قسمت ها را ترمیم کرده و دوختند.

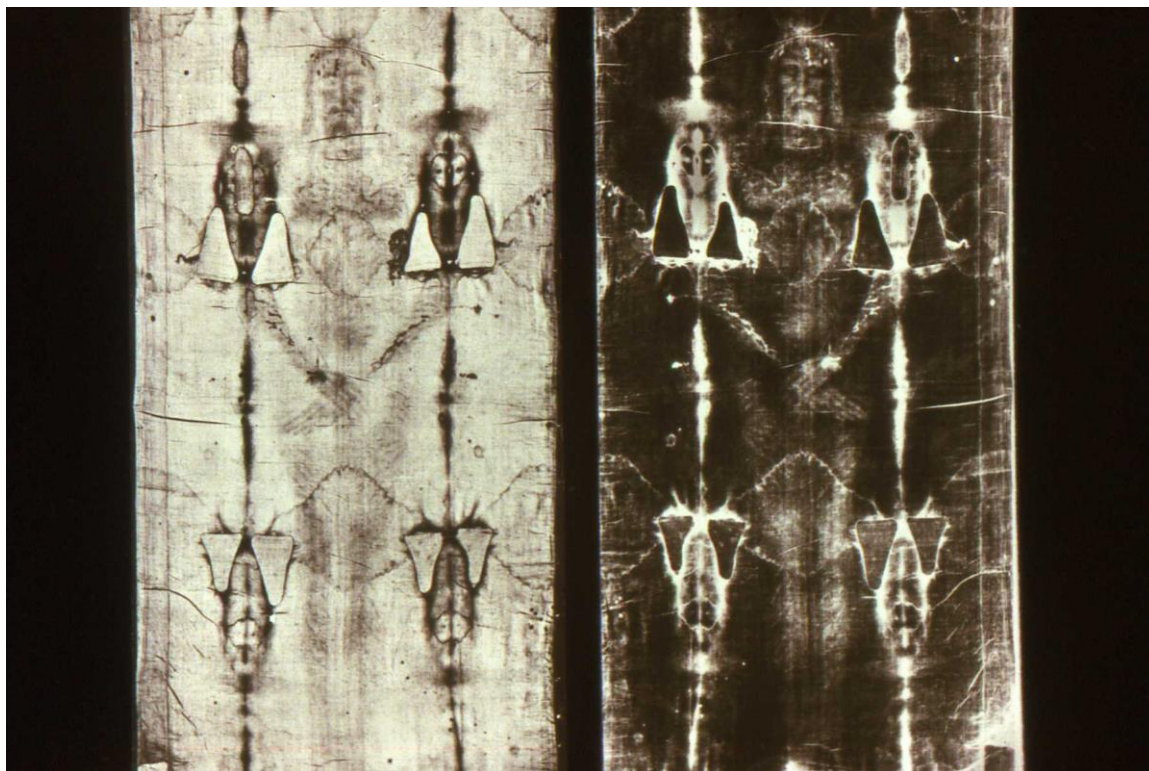
عکس مثبتی از کفن

همانطور که در قسمت بالا گفته شده در شب ۴ دسامبر ۱۵۳۲ در شهر شنبوری آتش سوزی اتفاق می افتد که باعث سوراخ شدن قسمتی هایی از این کفن می شود. از آنجائیکه کفن ۴۸ بار تا شده بوده و این قطره نقره که بر روی کفن می افتد باعث خراب شدن و سوراخ شدن کفن می گردد. همانطور که در عکس زیر می بینیم بر روی کفن دو نوع لکه وجود دارد: یکی لکه های سیاه که با دایره نارنجی نشان داده شده است و جای سوختگی را نشان میدهد (این قسمت ها در سال ۱۵۳۴ توسط راهبه های کلاریس تعمیر میشود) و لکه های دیگر که با دایره صورتی در عکس نشان داده شده است، لکه های آب هستند که به هنگام خاموش کردن آتش به روی کفن ریخته شده است.

نقش پسر انسان بر روی کفن

وقتی با دقت به کفن نگاه می کنیم متوجه می شویم که به جز لکه های سوختگی و لکه های آب، لکه های دیگری هم بر روی کفن دیده می شوند. در این لکه ها نقش انسانی را می بینیم که به صورت عریان در درون این کفن گذاشته شده است. بر روی این انسان زخم های فراوان و نشانه هایی از خون دیده می شود.

طرز گذاشتن جسد در کفن

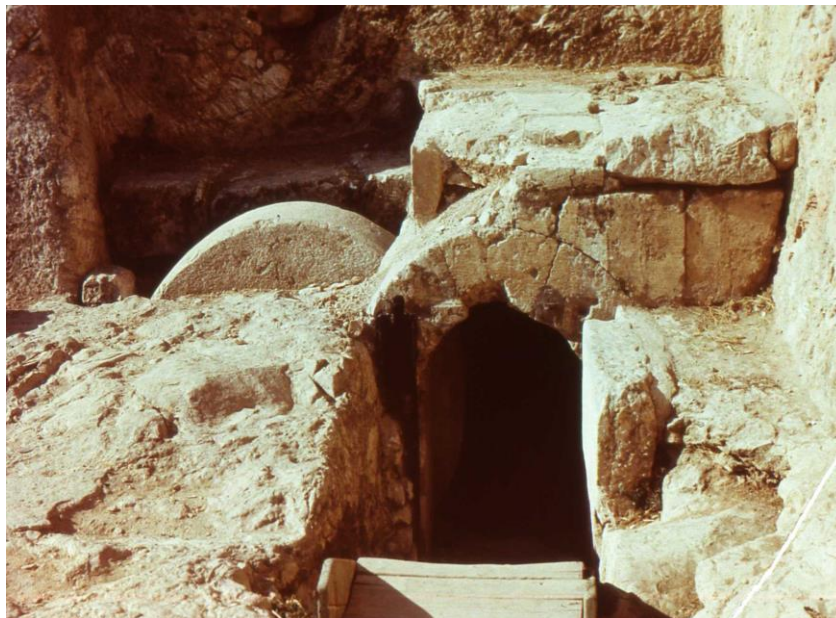
در انجیل متی باب ۲۷ چنین می خوانیم: "در آن روز (جمعه) خورشید در حال غروب بود، شاگردان عیسی از سران یهود اجازه می گیرند تا جسد عیسی را به خاک بسپارند. یکی از پیروان عیسی به نام یوسف که اهل رامه بود با اجازه پیلطس جسد را از روی صلیب پایین آورده و در درون کفنی قرار می دهد." طرز قرار دادن جسد در کفن در عکس زیر قابل مشاهده می باشد.

در زیر چانه شخص دستمالی بسته می شد تا چانه بسته بماند و دستهایش را در جلوی بدن بر روی هم قرار می دادند. از آنجایی که عید فصح نزدیک بود و امکان شستن جسد وجود نداشت، در حدود ۳۰ کیلوگرم مواد معطر در این کفن می ریزند و بعد این کفن را از قسمت پا و قسمت های مختلف دیگر می بندند.

قبر مسیح

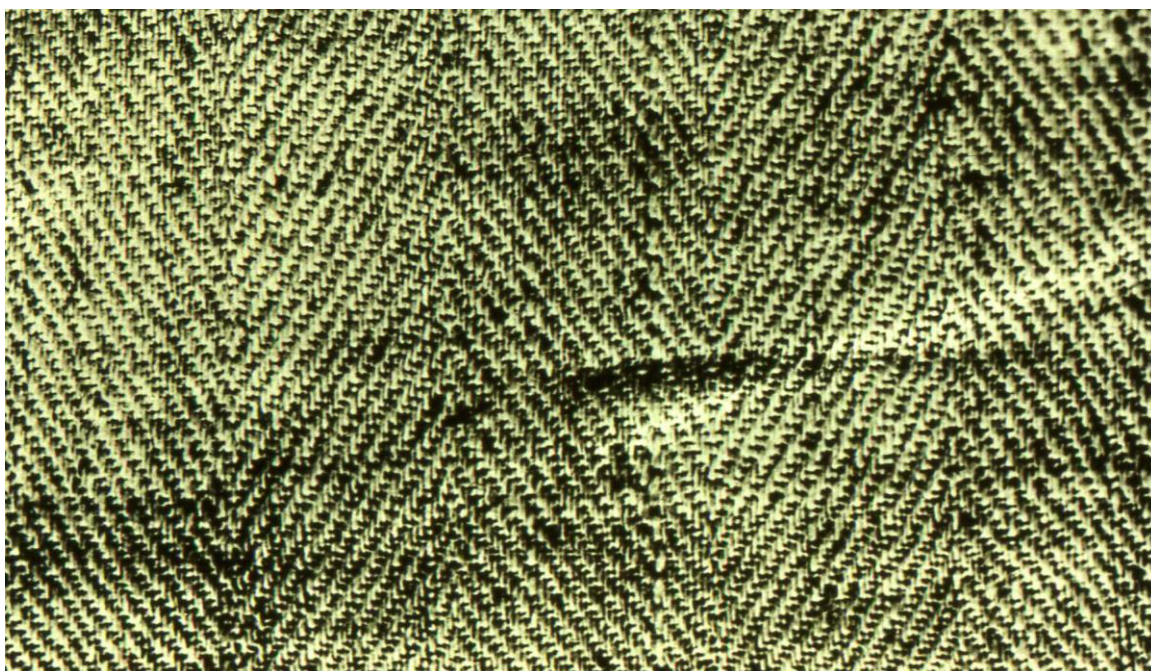
همین طور در انجیل متی باب ۲۷ نیز می خوانیم: "یوسف که اهل رامه بود جسد را از صلیب پایین آورده و در کفن قرار می دهد و آن را در قبری که از سنگ تراشیده شده بود قرار می دهد و در جلوی آن سنگی بزرگ را می گذارند و در قبر را می بندند و سربازان آن را مهر کردند." ما می دانیم که تقریباً جسد در حدود ۴۰ ساعت در این قبر مانده و در طول این ۴۰ ساعت نشانه هایی که بر روی بدن وجود داشته یعنی نشانه خون، عرق و حتی اورین بر

روی این کفن نقش بسته است.

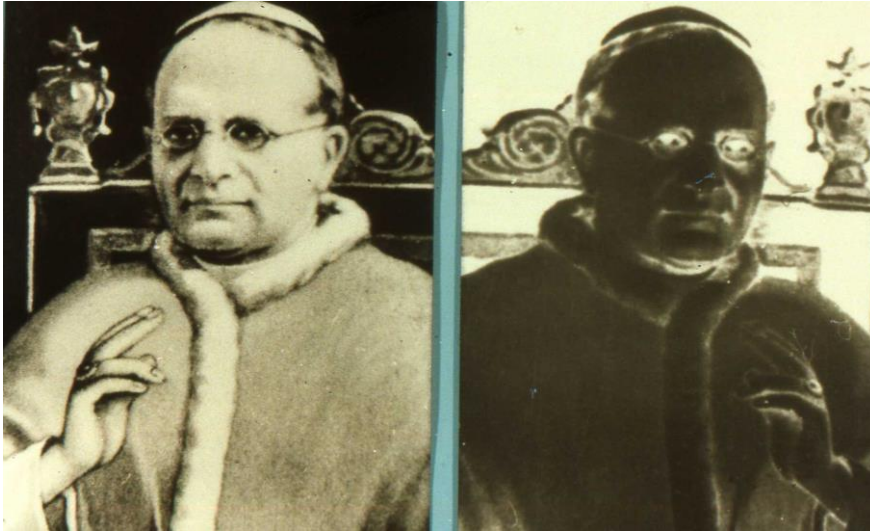
کفن مقدس از نزدیک

وقتی پارچه کفن مقدس را از نزدیک نگاه می کنیم، متوجه می شویم که طرز بافت این پارچه به طوری که می گویند مثل پشت ماهی است. این طرز بافت پارچه در آن زمان کاملاً مرسوم بوده است. لازم به یاد آوری است که باستان شناسان چند سال قبل تکه پارچه ای را پیدا کردند که متعلق به سال ۱۳۰ بعد از میلاد بوده و آن نیز در منطقه فلسطین بافته شده و به همین صورت می باشد.

نگاتیو و پزیتیو عکس پاپ پیو یازدهم

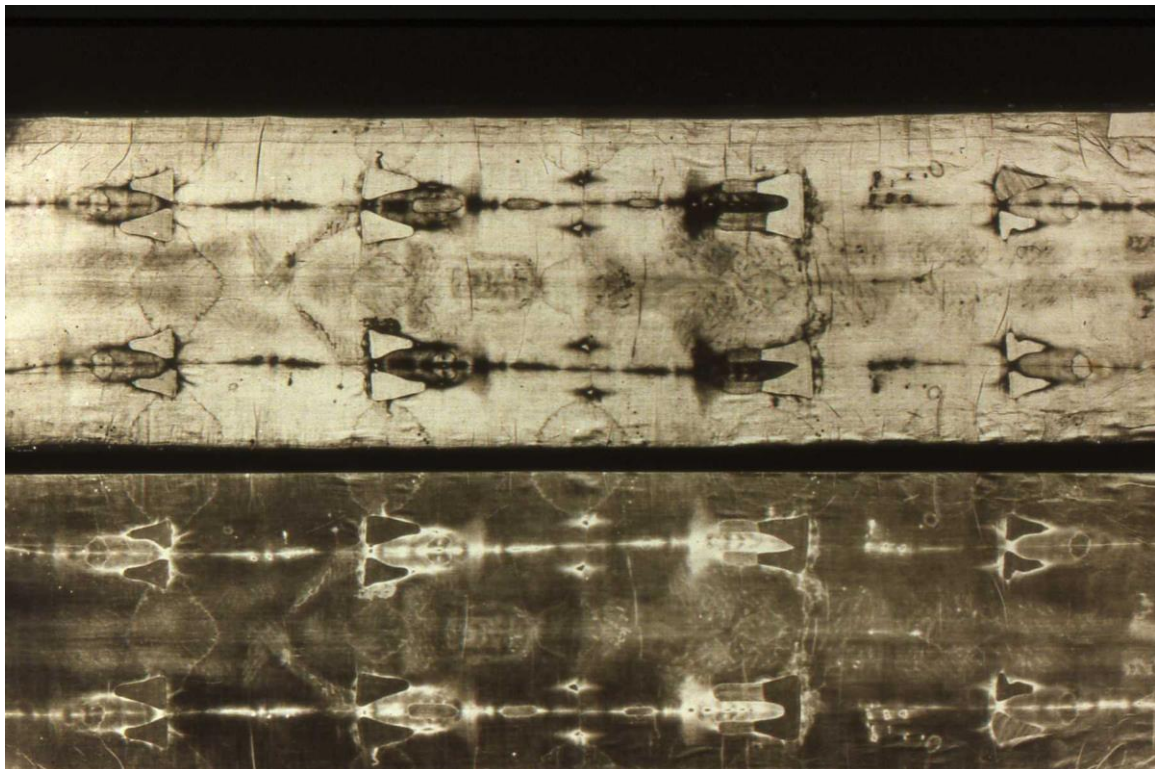
برای اولین بار در سال ۱۸۹۸ یک عکاس، عکسی از کفن مقدس گرفت و بعد از اینکه آن را چاپ کرد متوجه نقشی شد که بر روی آن کفن وجود داشت. تا آن زمان همه فکر می کردند این کفن به مسیح تعلق دارد اما برای اثبات آن هیچ دلیلی وجود نداشت. برای اولین بار با عکس گرفتن از کفن این حقیقت مشخص شد و کفن از اهمیت بیشتری برخوردار گردید. چرا؟
به دو دلیل:

۱. به عکس فوق نگاه کنید. آنچه که در نگاتیو در سمت راست قرار دارد در پزیتیو آن در سمت چپ قرار دارد.
۲. آنچه که در نگاتیو سیاه است در پزیتیو سفید می باشد. این دلیلی شد که بسیاری از دانشمندان شروع به مطالعاتی در مورد کفن مسیح کرده و آن را از نزدیک مورد بررسی قرار دادند.

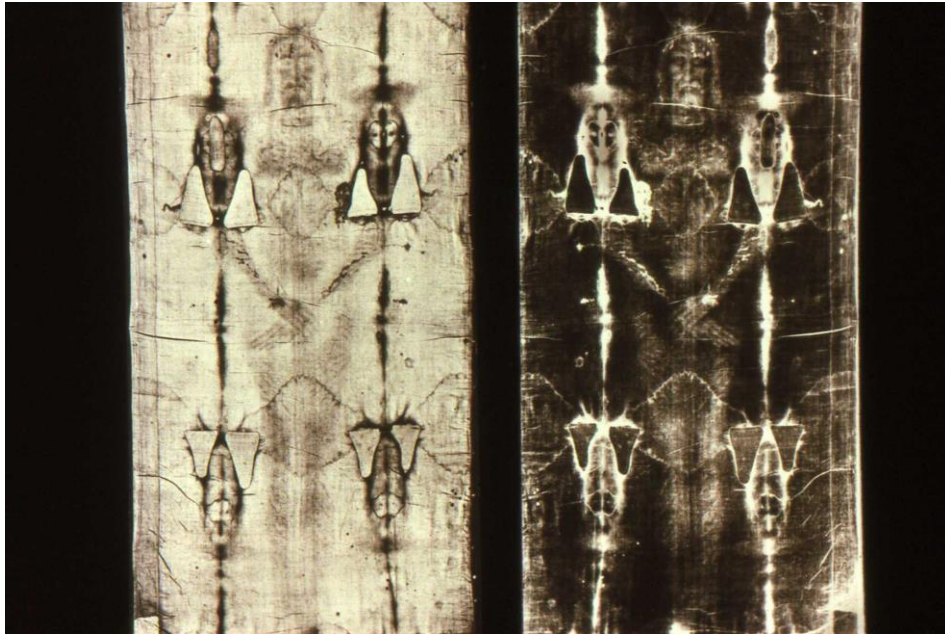
نگاتیو و پزیتیو کفن مقدس

همانطور که در بالا توضیح دادیم، آنچه که در روی نگاتیو به صورت سیاه دیده می شود در پزیتیو به رنگ سفید می باشد و هنگامی که به این عکس نگاه می کنیم، متوجه می شویم که در کفن شخصی خوابیده که دستهایش در جلوی بدنش بر روی همدیگر قرار دارد و پاهای این شخص در کنار هم می باشند و بر روی بدنش لکه های سفید بسیاری را می بینیم که در پزیتیو این عکس آن لکه ها همه در بدن آن شخص به رنگ سیاه هستند که این ها همان لکه های خون می باشند.

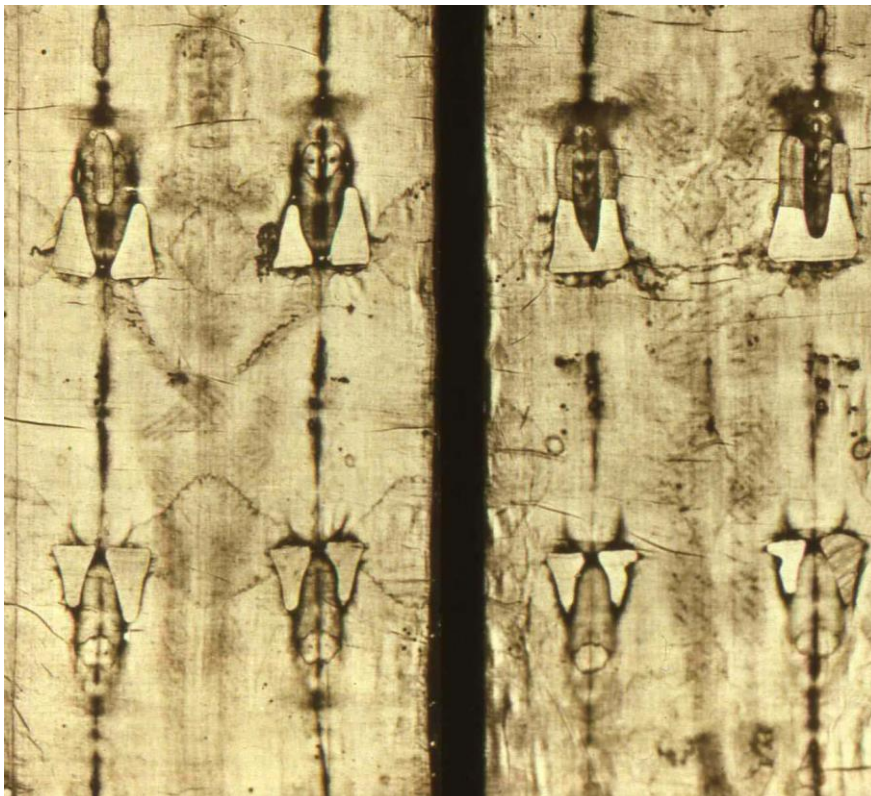
عکسی از کفن از نمای نزدیک

در اینجا کفن مقدس را که از نزدیک از آن عکس گرفته شده می بینیم. در طرف راست در نگاتیو، شخصی را مشاهده می کنیم که بر روی کفن گذاشته شده است. در اینجا به طور خیلی واضح صورت شخص، وجودش، دست ها و پاهایش دیده می شوند و لکه هایی بسیاری را نیز در تمام وجودش می بینیم.

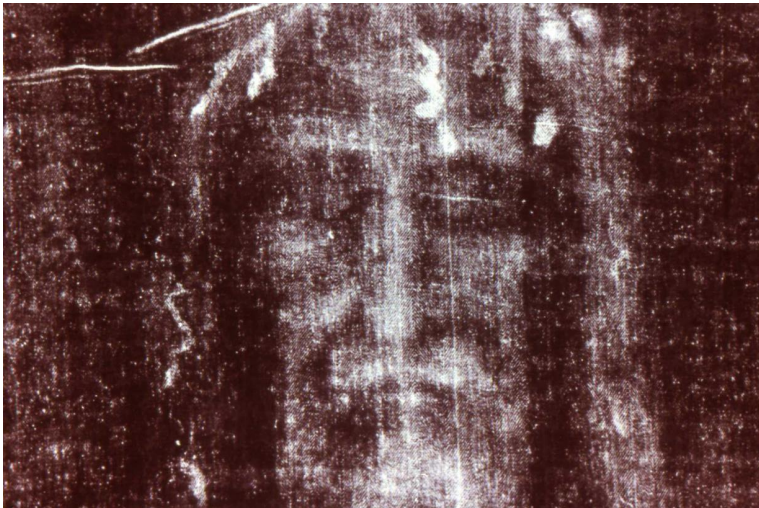
پزیتیو کفن از جلو و عقب

وقتی به این عکس نگاه می کنیم متوجه می شویم که شخصی است که در وجودش زخم های فراوانی وجود دارد و در اینجا است که آنچه در کتاب اشعیای نبی باب ۵۳ نوشته شده به ذهنمان می رسد: "ما او را خوار شمردیم، طرد کردیم و او متحمل درد و رنج شد. کسی نمی خواست حتی به او نگاه کند. ما او را نادیده گرفتیم مثل اینکه اصلاً وجود نداشت."

او متحمل مجازاتی شد که حق ما بود و او دردهایی را تحمل کرد که می بایست ما متحمل میشدیم و ما پنداشتیم که درد و رنج و زحمت های او مجازاتی از جانب خدا بود. اما به خاطر گناه ما او مجروح شد و به خاطر شرارت های ما او مضروب گردید و به خاطر دردی که او تحمل کرد ما شفا یافتیم و به خاطر ضربه هایی که او تحمل کرد ما سالم شدیم." وقتی بخش های آخر اناجیل را می خوانیم، دقیقاً درد و رنج و شکنجه و مرگی را که مسیح تجربه کرد در درون این شخص که در کفن گذاشته شده است می توانیم ببینیم.

نگاتیوی از صورت

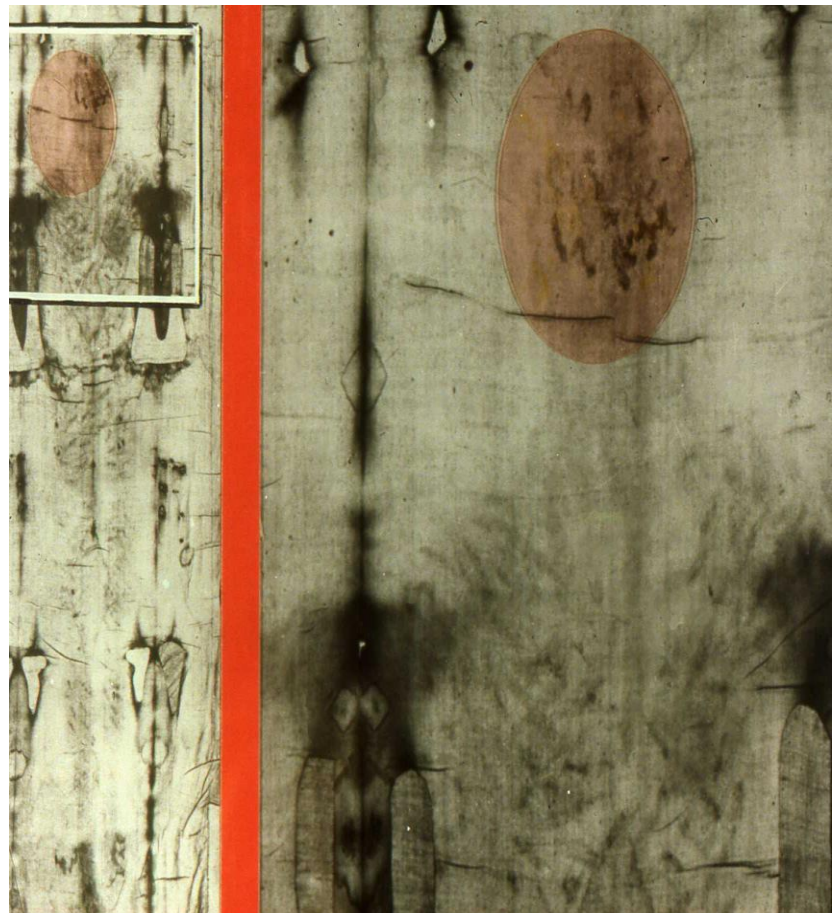
در انجیل یوحنا باب ۱۸ می خوانیم: "کاهن اعظم از عیسی درباره شاگردان و تعالیم او سؤالاتی کرد. عیسی پاسخ داد: من آشکارا سخن گفته ام و در مقابل همه صحبت کرده ام. همیشه در کنیسه و در معبد جایی که همه یهودیان جمع می شوند تعلیم داده ام و هیچ وقت در خفا چیزی نگفته ام. به چه دلیل این سؤال را از من می پرسی از کسانی که سخنان مرا شنیده اند بپرس. آنها می دانند من چه گفته ام. وقتی عیسی این را گفت یکی از نگهبانانی که در آنجا ایستاده بود به او

سیلی زد و گفت: آیا اینگونه به کاهن اعظم جواب می دهی؟"

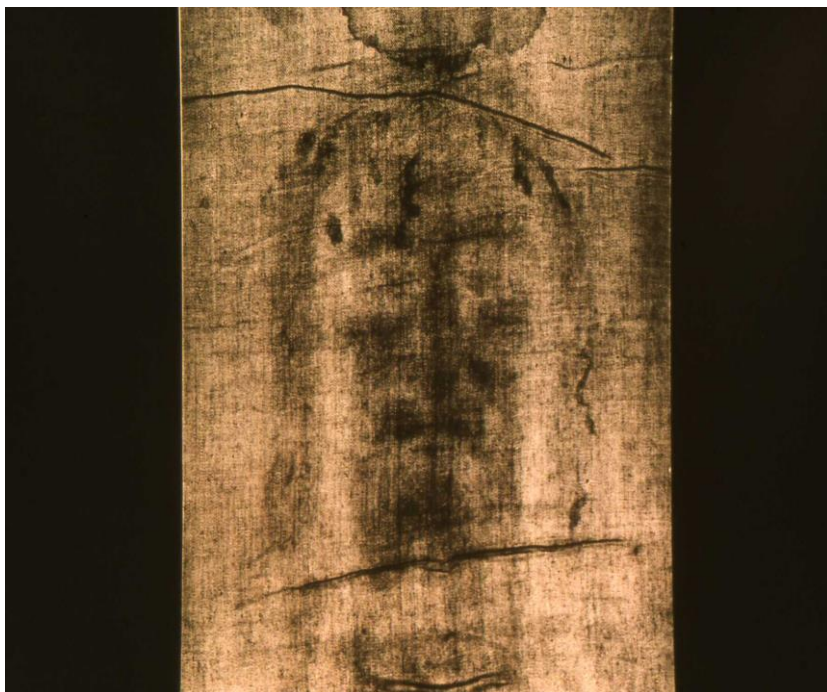
اگر با دقت به سمت چپ این عکس نگاه کنیم، متوجه می شویم که در زیر چشم و در بالای سبیل این شخص اثری از تورم وجود دارد. در عین حال در بخش بالا خواندیم که نگهبانی به عیسی سیلی زد! آیا دلیل متورم شدن صورت این شخص، آن سیلی می باشد؟

اشارت خون بر روی سر

بر طبق آنچه که در انجیل یوحنا باب ۱۹ نوشته شده است: "در آن وقت پیلطس دستور داد عیسی را تازیانه بزنند و سربازان تاجی از خار بافته و بر سر او نهادند و قبایی ارغوانی رنگ به او پوشانیدند." در انجیل در مورد تاج صحبت می شود. تا به حال در تمام عکسهایی که دیده ایم همیشه تاجی که از خار بافته شده است بر روی سر عیسی قرار داده بودند. منتهی از آنچه که در کفن مقدس می بینیم متوجه می شویم که این فقط یک تاج دایره مانند نبوده بلکه تکه خاری بوده که مثل کلاه بر روی سر او قرار داده بودند و به خاطر فشار این خارها بر روی سر شخص، بر روی سرش زخم هایی نمایان گردیده است. این لکه هایی که در عکس دیده میشوند، لکه خون می باشد.

پزیتیوی از صورت

اگر با دقت به این عکس نگاه کنیم متوجه می شویم که در جاهای مختلفی زخم هائی وجود دارند که از آنجا خون خارج شده است. در بعضی از جاها خون به حدی زیاد است که نه فقط در اطراف زخم، بلکه بر روی موهای شخص نیز از خود اشاره ای به جا گذاشته اند. از طرفی دیگر زخمی که در وسط پیشانی این شخص وجود دارد نیز این گفته را تصدیق میکند.

با نگاه به عکس متوجه موضوع دیگری نیز میشویم و آن این است که چنانچه قبلاً نیز گفتیم یهودیان با دستمالی چانه شخص را می بستند

تا دهان وی بسته بماند. اگر با دقت به عکس نگاه کنیم در این عکس با توجه به جلو آمدن ریش شخص صحت این موضوع نیز تأیید می شود.

تازیانه زدن و حالت شکنجه

در انجیل یوحنا باب ۱۹ می خوانیم: "در این وقت پیلطس دستور داد که عیسی را تازیانه بزنند." همانطور که در عکس مشاهده می کنید، در آن دوران برای شلاق زدن از دو نوع تسمه استفاده میکردند:

یا چرمی و پهن بوده که بر سر آن تکه سربی می بستند و یا نخی چرمی که بر سر آن استخوان ماهی یا حیوان دیگری متصل شده

بود! به همین خاطر وقتی شخصی را شلاق می زدند در پشت این شخص اشارات بطور بسیار واضحی بر جای باقی میماند.

در اینجا یک قسمت از کفن را نیز بزرگ کرده ایم تا به خوبی آنچه که گفتیم قابل رؤیت باشد. از این عکس میتوان فهمید که در اینجا تسمه ای که برای تازیانه زدن از آن استفاده شده شلاقی دو سر و چرمی بوده است.

بر طبق رسوم و شریعت، شخص مجرم به ۴۰ ضربه شلاق محکوم میشد اما معمولاً بعد از زدن ۳۹ ضربه تازیانه زدن به اتمام میرسید، زیرا همیشه میترسیدند که در هنگام شمارش اشتباهی صورت گرفته باشد و در برابر خدا مرتکب گناه شده باشند!!

کفن مقدس از جلو و عقب به صورت عمودی

در این عکس نشانه های بسیاری از تازیانه بر روی بدن این شخص دیده میشود. به خصوص اگر با دقت به پشت این شخص نگاه کنیم، می بینیم که از قسمت شانه به سمت پایین حتی بر روی پاها نیز اثری از ضربه شلاق دیده میشود. دانشمندان می گویند که برای شلاق زدن این شخص، از دو نوع شلاق دو قلابه و سه قلابه استفاده کرده اند و بر روی بدن این شخص آثار بیش از ۹۰ ضربه شلاق وجود دارد.

عکسی از پشت شخص

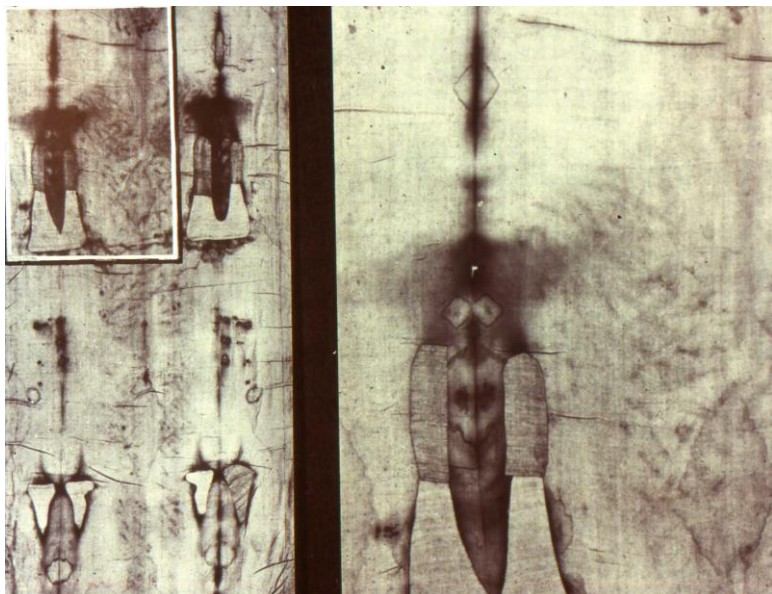
تاریخ نویسان نقل میکنند که رومیان وقتی شخصی را شلاق می زدند اگر وی در حین شلاق خوردن بیهوش می شد از ادامه شلاق دست بر می داشتند. اما از عکس زیر آشکار است که این شخص شلاق های زیادی خورده و در پشت بدنش زخم های زیادی وجود دارد!

نشانه بر روی شانه سمت چپ

در انجیل می خوانیم: "پس آنها عیسی را تحویل گرفتند و عیسی در حالیکه صلیب خود را حمل می کرد به جایی که به محله کاسه سر (به زبان عبری جلجتا) موسوم است رفت." بلکه صلیب را بر دوش عیسی می گذارند. صلیب چوبی بود که معمولاً رومیان یک طرف آن را به شانه چپ و طرف دیگر را به پای راست شخص محکوم شده می بستند و به این صورت آن شخص از خیابان های شهر عبور کرده به سوی تپه بیرون شهر میرفت.

در بیرون شهر بر روی تپه، همیشه چوب های عمودی وجود داشت و هنگامی که شخص محکوم با صلیبی که بر دوش داشت به آنجا میرسید، صلیب را از دوش وی گرفته، او را به آن میخکوب میکردند و به بالای آن چوب عمودی متصل میکردند. وزن صلیبی که شخص حمل میکرد بین ۲۰ تا ۴۰ کیلوگرم بود و طول آن ۱ متر و ۶۰ سانتیمتر بود.

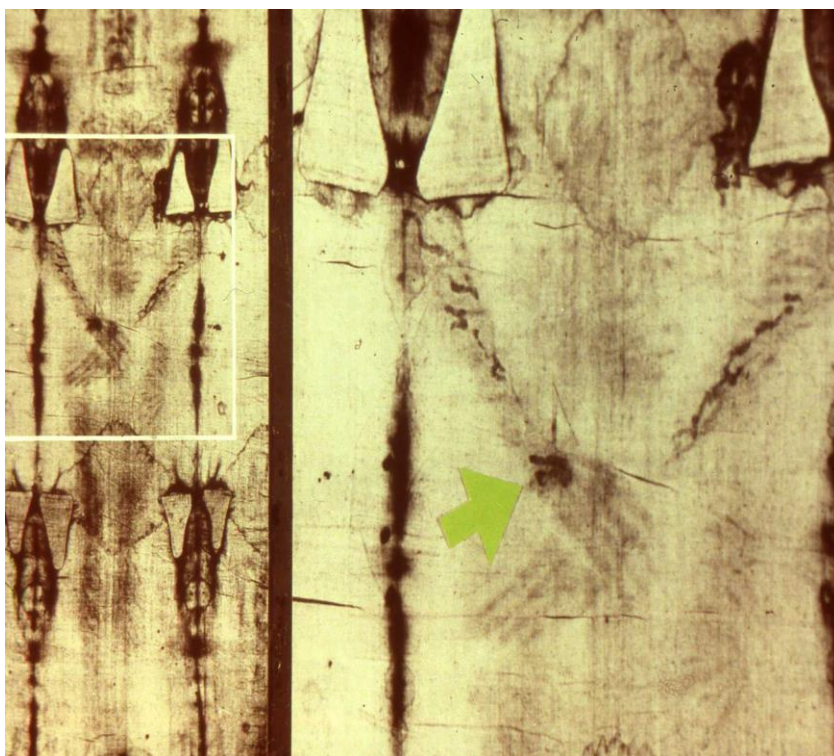

عیسی از خیابان های شهر اورشلیم در بین فریاد مردم و تمسخر آنان و گریه دوستدارانش می گذرد و صلیبش را حمل می کند و به بیرون شهر می رود و بر روی تپه مصلوب می شود. این نشانه ها یا سیاهی هایی که در عکس، در طرف چپ شانه عیسی دیده می شود از بابت حمل صلیب به جا مانده است. در انجیل میخوانیم که مسیح تحمل حمل صلیب خود را ندارد و در زیر بار آن به زمین می افتد و به این خاطر شخصی را صدا زده و به او می گویند که به عیسی کمک کرده تا صلیب خود را به جلجتا حمل کند!

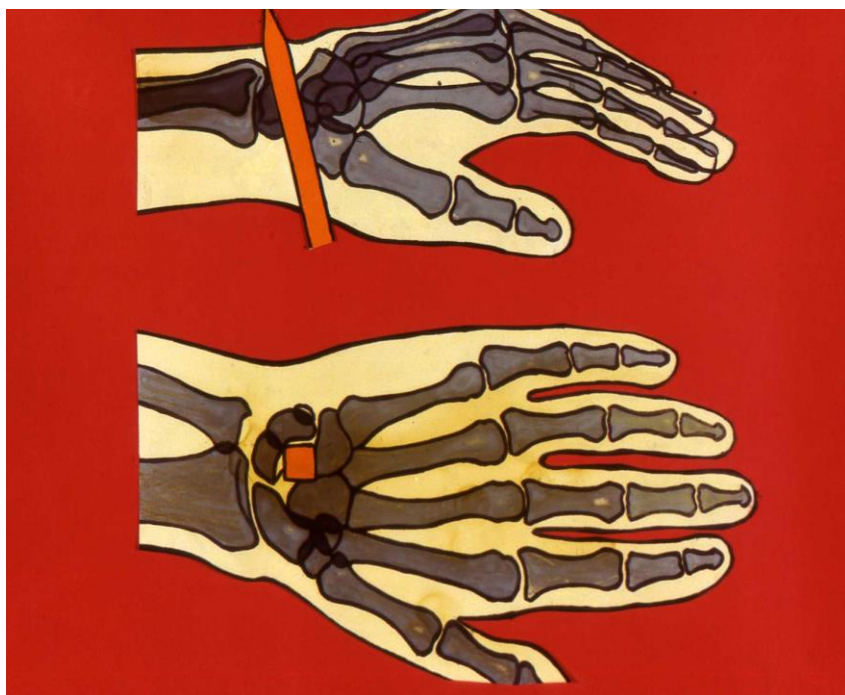
زخم هایی بر روی دست

بر طبق آنچه که در انجیل لوقا باب ۲۳ آیه ۳۳ نوشته شده است: "وقتی به محلی موسوم به کاسه سر رسیدند او را در آنجا مصلوب کردند." بر روی کفن نیز جای میخ ها را به خوبی می توانیم ببینیم.

از مشاهده این عکس متوجه میشویم که هنگامیکه او را در کفن گذاشتند دست چپ وی را بر روی دست راستش قرار داده اند. نکته جالب اینجاست که بر خلاف اکثر مجسمه هایی که بر روی صلیب وجود دارند جای میخکوب کردن در وسط دست نیست بلکه بر روی مچ شخص می باشد!

محل میخکوب کردن

در این عکس به طور واضح می بینیم، وقتی شخص را بر روی صلیب میخکوب می کردند میخ را در کجا قرار می دادند. با داخل شدن میخ در آن نقطه، عصب انگشت شست شخص قطع شده و باعث تا شدن شست به داخل کف دست میگردد. به این خاطر اگر به عکس صفحه قبل نگاه کنید متوجه می شوید که فقط چهار انگشت هر دست شخص دیده میشود و شست شخص دیده نمی شود!

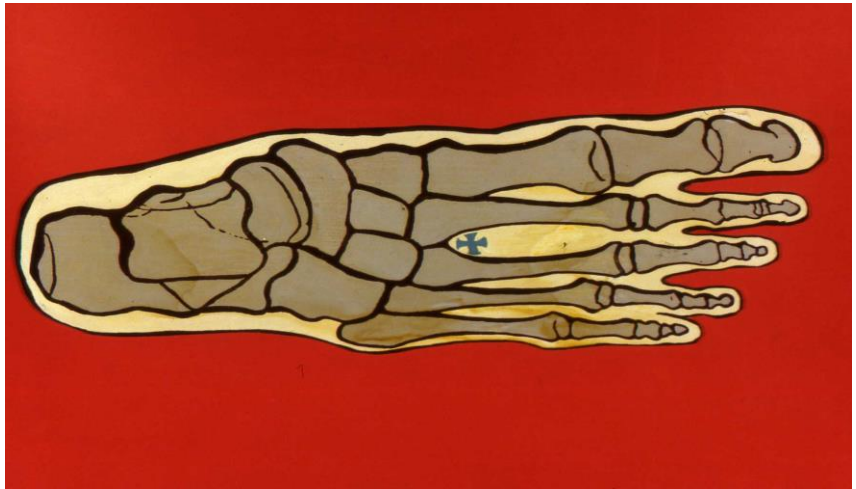
نشانه خون بر روی دستهای مسیح

به عکس زیر دقت کنید، به طور واضح می بینیم که خون از مچ دست به طرف پایین سرازیر شده است. اما خون به دو جهت مختلف به پایین می رود یکی در جهت ۶۵ درجه و دیگری در جهت ۴۸ درجه. وقتی عیسی برای نفس کشیدن بر روی پای خود بلند می شد، خون به سمت ۶۵ درجه یعنی به طرف پایین سرازیر می شد و وقتی بدن خود را بر روی صلیب رها می کرد خون به سمت ۴۸ درجه سرازیر می شد.

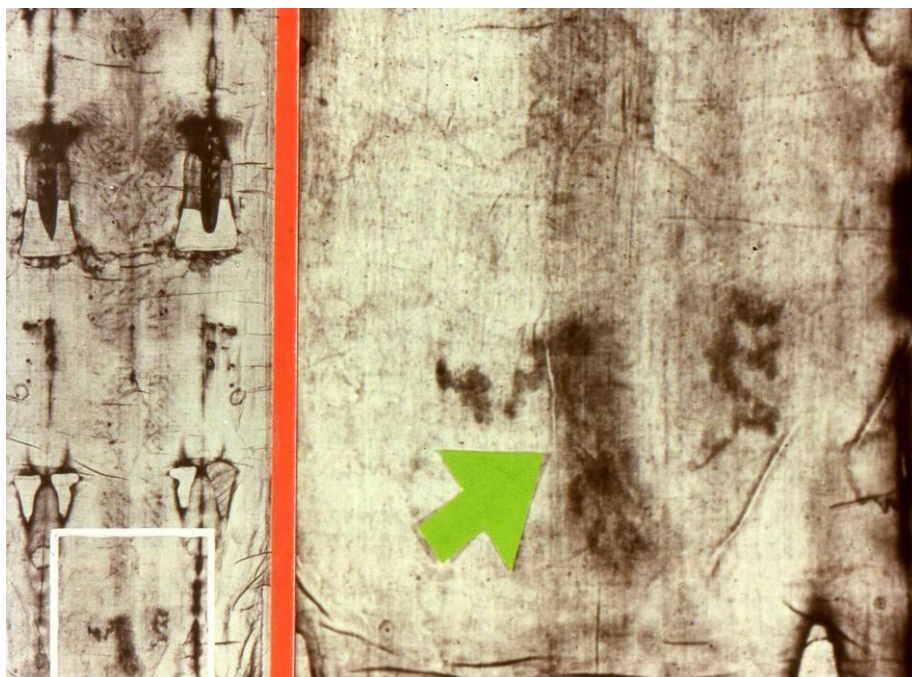
محل فرو کردن میخ در پا

میخ را بین استخوان دوم و سوم پا فرو می کردند و به این صورت شخص مصلوب بیش از پیش سنگینی وجودش را بر روی پاهایش حس مینمود.

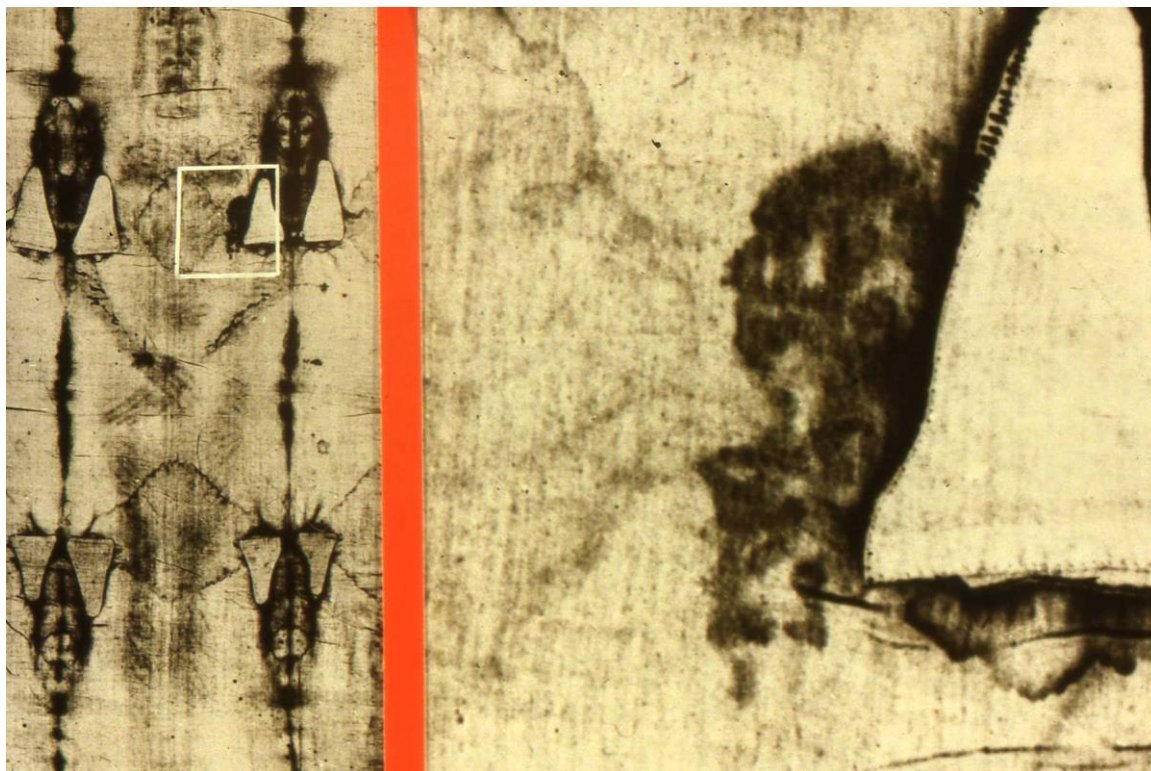
پاهای شخص مصلوب

در زبان فارسی گاهی اوقات از کلمه چهار میخ به جای صلیب استفاده می کنیم. صلیب یا چهار میخ یک نوع روش اعدام بود که از ایران شروع شد و رومیان از ایرانیان یاد گرفتند. وقتی شخصی را برای مرگ به صلیب محکوم میکردند، در دست ها و پاهای شخص در مجموع چهار عدد میخ فرو می کردند. در عکس بالا محل فرو کردن میخ در پاهای شخص مصلوب را مشاهده نمودید. بر روی پاها دو راه سرازیر شدن خون وجود دارد: یکی وقتی که بر روی صلیب بوده ؛ در آنجا خون به سمت پایین ریخته شده دیگری وقتی که شخص را در کفن گذاشتند: در اینجا خون از کنار پا بر روی کفن ریخته شده است.

زخمی بر روی پهلوی شخص مصلوب شده

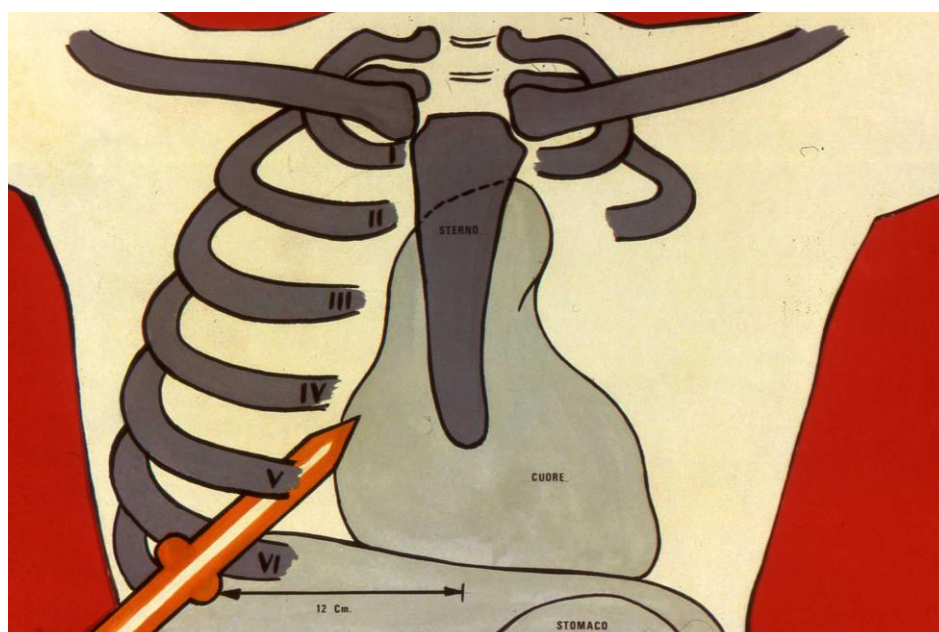
در انجیل یوحنا باب ۱۹ آیات ۳۳ و ۳۴ می خوانیم: "وقتی پیش عیسی آمدند، دیدند که او مرده است و از این رو ساق های او را نشکستند. اما یکی از سربازان نیزه ای بر پهلوی او فرو کرد و خون و آب از بدنش خارج شد." در عکس صفحه بعد می بینیم که در سمت چپ این نگاتیو که در حقیقت طرف راست بدن می باشد بین استخوان پنجم و ششم قفسه سینه، زخمی وجود دارد که نشانه همان نیزه ای است که وارد بدن شده. بر طبق تحقیقات دانشمندان طول این نیزه ۱۰ سانتیمتر و عرض آن ۱/۵ سانتیمتر بوده است.

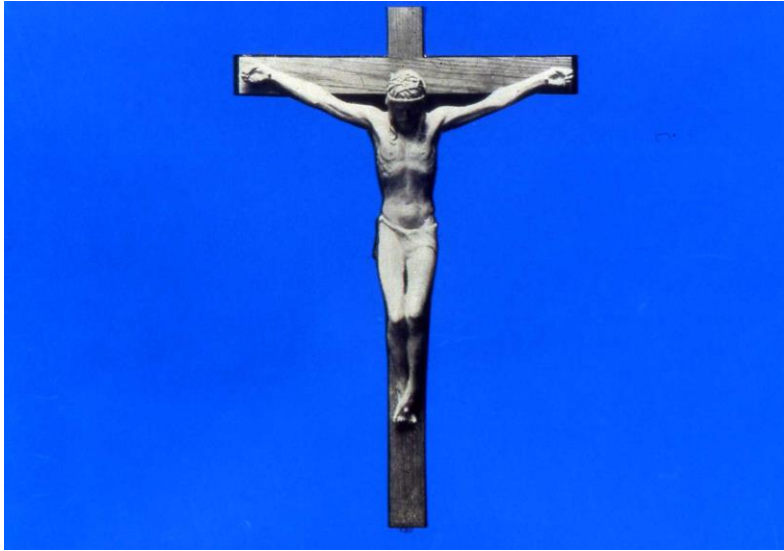

محل وارد شدن نیزه

در این عکس به خوبی محل وارد شدن نیزه را می توانید مشاهده کنید. نیزه بین استخوان پنجم و ششم قفسه سینه به طول ۱۰ سانتیمتر به بدن شخص وارد شده و پهلویش را دریده و دیواره اطراف قلبش را پاره کرده است.

در اینجا است که بخشی از انجیل یوحنا، یعنی باب ۱۹ آیه ۳۴ را به یاد می آوریم: "اما یکی از سربازان نیزه ای به پهلوی او وارد کرد و خون و آب از بدنش خارج شد. کسی که خود شاهد این واقعه بوده می گوید و به درستی شهادت می دهد و حقیقت را می گوید تا شما نیز ایمان بیاورید." آری، یوحنا این حقیقت بزرگ را برایمان تعریف می کند تا بفهمیم، درک کنیم و متوجه شویم مسیح واقعاً برای من چقدر درد و رنج تحمل کرده است.

شخص مصلوب بر روی صلیب

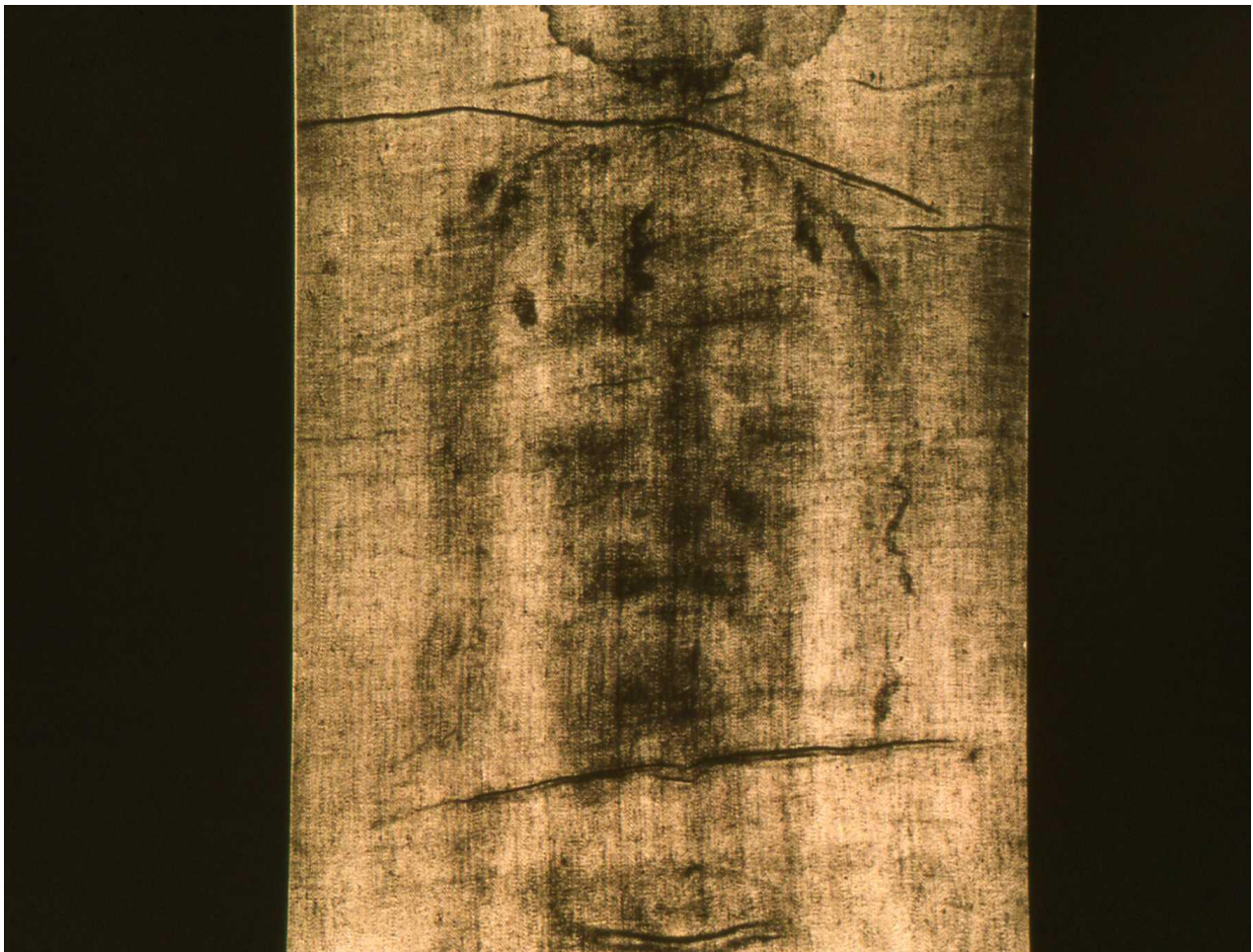
آثار موجود در کفن مقدس دلیلی است بر غیر طبیعی بودن مرگ عیسی، اما آنچه که عیسی برای نجات ما متحمل شده است یعنی درد و رنج های او را، در مقابل دید ما قرار می دهد. در انجیل یوحنا باب ۱۹ آیه ۲۸ می خوانیم: "بعد از آن وقتی عیسی دید که همه چیز انجام شده است گفت: تشنه ام. و بدین طریق پیش گویی کلام خدا تحقق یافت خمره ای پر از شراب ترشیده در آنجا وجود داشت آنها اسنفجی را به شراب آغشته

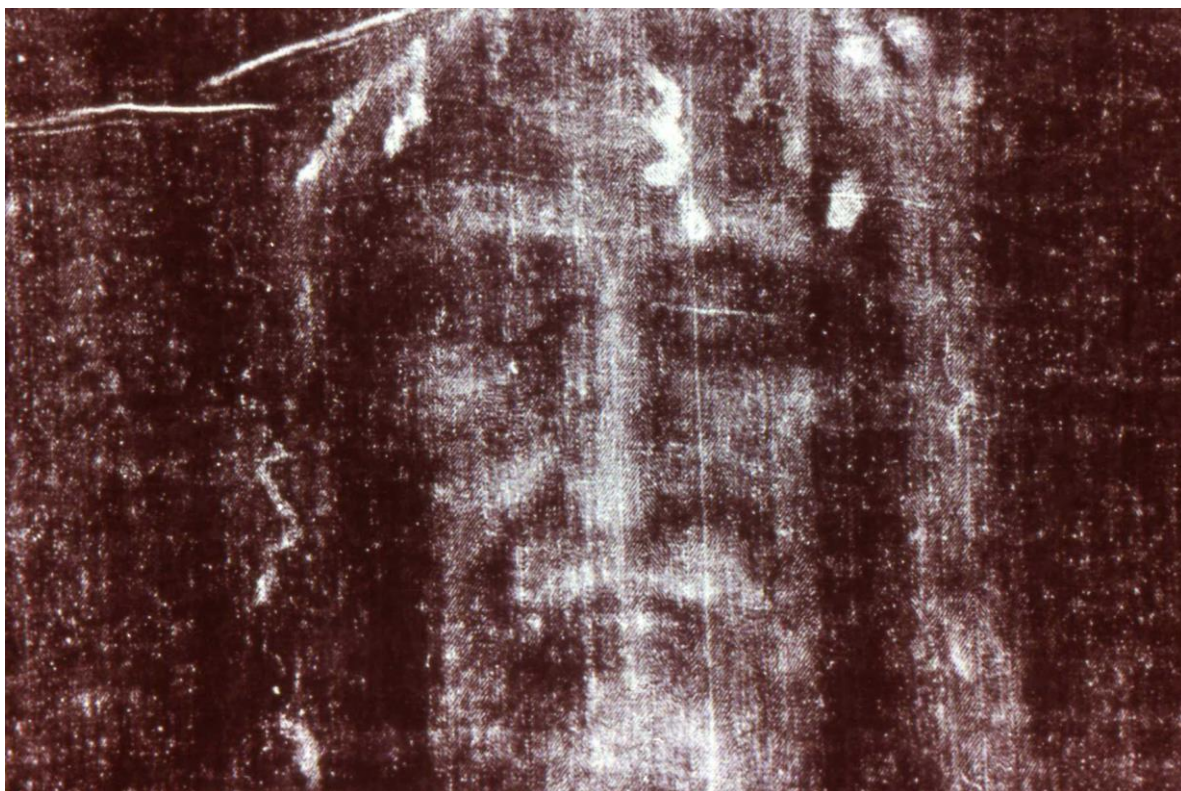
کردند و آن را بر سر نی گذارده جلوی دهان او گرفتند. وقتی عیسی به شراب لب زد گفت تمام شده. بعد سر به زیر افکنده جان سپرد."

در برابر صلیب آیا هنوز سخنی برای گفتن داریم؟ آیا پس از خواندن و دیدن رنج هائی که به خاطر ما متحمل شده باز میتوانیم بدون ایستادن و تشکر کردن از کنارش گذشته و به راهمان ادامه دهیم؟ آیا باز هم می توانیم بگوییم که خدا ما را فراموش کرده است یا خدایی وجود ندارد؟

پزیتو عکسی از صورت

این است مسیح رنج دیده، این است اثبات و نشانه محبت عشق خدا نسبت به تو، این است نشانه‌ی مرحمت خدا، این است با ارزش ترین و گران بهاترین هدیه پدر برای تو.

اما خدا محبت خود را به ما این گونه ثابت کرد:
وقتی ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد.
(رومیان ۵، ۸)